

Vodník

Petr Lutka

Přišel k nám divnej pán, měl zelenej frac,
voda z něj kapala, z kapsy mu koukal rak,
že by prosil poníženě dostat práci k děláni,
mohl by prej jezdit s loďkou nebo učit plavání.

Přišel k nám divnej pán, měl zelenej frac,
voda z něj kapala, z kapsy mu koukal rak,
já povídám: "Divnej pane, nebo lépe: vodníku,
my takový dobře známe, ať jseš zpátky v rybníku!"

Pa pa pa ...,
vodníkovi po těch slovech zcela vyschl mokrý šos,
zato slzy jako hráchy začaly mu máčet nos.

Povídá: "Já bych rád do rybníka šel,
nemohu, nemohu, smrt bych z toho měl,
do rybníka vypustili odpad z místní chemičky,
po hladině břichem vzhůru plavou chíplý rybičky."

"Nemohu, nemohu do rybníka jít,
nemohu, nemohu, smrt bych z toho mohl mít,
kdyby takhle vypustili odpad z každý fabriky,
to by brzo vyhubili všechny český vodníky."

"Nemohu, nemohu do rybníka jít,
nemohu, nemohu, smrt bych z toho mohl mít,"
když se zdálo všechno marný a chtěl život skončiti,
přijali jej do vodárny, bude vodu čistiti.